

מבט על החדשות: יפעת אלקובי כמשל

תראו מה קללה אחת יכולה לעשות. כבר שנים שהמטורללים במתנחלי חברון העתיקה מתעללים קשות בשכניהם הערבים, באין מפריע ובתצוגת תכלית של משיחיות ברברית. מדינת ישראל אוטמת אוזניים ועיניים. התקשורת הישראלית מסתכלת לצד השני. ואז מגיעה אפרת אלקובי ואומרת "שרמווטה". כולם מתעוררים. הלו, גברת, איך את מדברת.

ירון טן-ברניק ביקורת טלוויזיה ב"ידיעות אחרונות", 16.1.2007

לא להפוך את המתנחלת יפעת אלקובי לשעיר לעזאזל, בכל הנוגע למדיניות אי-אכיפת החוק על מתנחלים בשטחים... התקרית, חמורה ככל שתהיה, היא רק קצה הקרחון של האלימות היומיומית שמתנחלים מפעילים בחברון זה שנים נגד שכניהם הפלסטינים, בחסות הצבא... האלימות רחבת ההיקף בחברון אינה מחדל נקודתי, אלא תולדה של מדיניות עקבית וארוכת שנים של ישראל, לאפשר פגיעה בפלסטינים שנועדה להביא לעזיבתם.

מתוך הודעה לעיתונות של בצלם,

הקדמה:

כבר כמעט ארבעים שנה שהעיר חברון מדגימה דו-קיום במובנים השליליים ביותר של המושג. כך וכך מתנחלים שמתגוררים בלבה של העיר הערבית משפיעים באופן ישיר ויומיומי על חייהם של כ- 40,000 פלסטינים המתגוררים במרכז העיר והם משפיעים בעקיפין על חייהם של עוד כ- 130,000 פלסטינים המתגוררים במרחב העירוני של חברון.....

סיקור האירוע בעיתונים:

הארץ 11.1 עמ' 14 - ידיעה חדשותית אבל רק בעמוד 14 הכותרת **פריץ: לחקור התנכלות מתנחלים**

לערביי חברון. יש תיאור של ההקשר הכולל, אבל זה כאמור במיקום זניח.

הארץ 11.1 עמ' 16 - ביקורת טלוויזיה. גדעון לוי: "מי שראה אמש את המתנחלת השטנית יפעת אלקובי

בכתבתו של שי חזקני, מתגרה במפלצתיות ומסננת בארסיות "שרמוטה" לעברה של תושבת פלשתינית

אומללה שכלואה בתוך ביתה-כלובה בחברון, בזמן שילדי המתנחלים מיידים בה אבנים, לא צריך לקרוא

יותר אף מאמר נגד מפעל ההתנחלויות ומה שהוא הצמיח בקרבנו. "תמונה אחת שווה יותר מאלף מילים.

הארץ 12.1 עמ' 8 - ההיסטוריה של המתנחלת המקללת שעומדת בימים אלו בפני משפט על תקיפת ילד

פלשתיני.

הארץ 15.1 עמ' 2 - כשרה"מ מזועזע, ופריץ מגן על החייל מגיע האירוע לעמוד ראשי, כשמתברר

שלחיילים, בניגוד לטענת פריץ, יש סמכויות אכיפה בכפוף להחלטות ממשלה קודמות.

הארץ 15.1 חלק ב' עמ' 1-1 דיון בהקשר הרחב, ביקורת על חיילי צה"ל שלא נקפו אצבע, וביקורת עקיפה על התקשורת בכך שהאירוע שזכה לתהודה הוא רק תחתית החבית.

הארץ 16.1 עמ' 4-4 העמוד מוקדש ברובו לאירוע. כשבכתבה המרכזית בראש העמוד, סגן שר הביטחון מבקר את העובדה "שחוקי המדינה אינם מיושמים בעיר במהירות הרצויה". כתבה נוספת עוסקת באירועים אלימים נוספים בהם הייתה אלקובי מעורבת ונחקרה. ועד היישוב היהודי בחברון מאשים את ארגוני השמאל בפרובוקציות ובהסתת התקשורת לצד אחד. בטור פרשנות של עמוס הראל: "ההתפרעות של אלקובי, דוחה ככל שתהיה, היא עניין שולי וזניה בהשוואה לסיפור האמיתי בחברון.... אלקובי כשלעצמה חסרת חשיבות, משום שבחברון נעשו מעשים אימים בהרבה במשל השנים." הראל גם מבקר את אוזלת היד של הצבא, התעלמות הדרג המדיני מחוסר התגובה של רשויות הצבא והחוק וכן מתייחס למטרה הכמעט מוצהרת של המתנחלים לגרש את התושבים הערבים מאזורים שלמים בעיר.

הארץ 16.1 חלק ב' עמ' 1 מאמר מערכת- היסטוריה של היישוב היהודי בחברון וביקורת עליו, כמו גם על עקרון ההתנחלות.

הארץ 17.1 חלק ב' עמ' 1-1 ביקורת על כך שפרץ לא ידע שלחיילים יש סמכות עקיפה. פסקה אחת בתוך מאמר דעה של גדעון סאמט.

הארץ 17.1 חלק ב' עמ' 1-1 עמירה הס מבקרת את התקשורת ביחס למקרה האחד כלא מייצג וכמצטלם יותר טוב מעוולות גדולות יותר. "לו התקשורת הישראלית, שהזדעזעה למראה המתנחלת הצעירה המקללת באדנותיות את "שכניה" הפלשתנאים בחברון, הייתה מתכוונת להיות גם יעילה- היא הייתה נערכת בזמן כדי לבטא את הזעזוע שלה מההוראה החדשה של האלוף נוה".... לו הזעזוע המאוחד ממתנחלת מצולמת אחת לא היה עניין של רייטינג, אלא משקף עמדה מוסרית המקובלת בחברה, בג"ץ היה מוציא צו ביניים שיעקב את כניסתה של הוראת האלוף לתוקף."

ידיעות 12.1 מוסף לשבת, עמ' 7-7 אזכור קטן בטור פרשנות של ב. מיכאל

ידיעות 16.1 עמ' 14 ביקורת טלוויזיה- "שרמווויטה. שרמווויטה. תראו מה קללה אחת יכולה לעשות. כבר שנים שהמטורללים במתנחלי חברון העתיקה מתעללים קשות בשכניהם הערבים, באין מפריע ובתצוגת תכלית של משיחיות ברברית. מדינת ישראל אוטמת אוזניים ועיניים. התקשורת הישראלית מסתכלת לצד השני. ואז מגיעה אפרת אלקובי ואומרת "שרמווויטה". כולם מתועררים. הלו, גברת, איך את מדברת."

מעריב 15.1 עמ' 5-5 הכותרת עוסקת בסוריה וטרור. רק בסוף הכתבה הקטנה ממילא מתוארת הסלידה של אולמרט מהאירוע שאומר גם שלחייל אין סמכות פעולה.

מעריב 15.1 המגזין עמ' 6-6 טור דעה של יריב אופנהיימר. "לכאורה, מדובר בסיטואציה קשה ואמוציונאלית המשקפת רגע אחד של שנאה תהומית בין המתנחלים היהודים בחברון לתושביה הערבים של העיר. בפועל, הסיטואציה שתועדה במצלמה איננה מקרית. היא חלק מאסטרטגיית מאבק בה נוקטים המתנחלים בחברון, שכל מטרתה היא לגרש את התושבים הערבים מבתיהם בעיר "ולנקות" חלקים

שלמים מהעיר מתושבים פלשתינים. " בנוסף, מאשים אופנהיימר גם את הצבא והמשטרה בסיוע לטרנספר, ושואל מה יקרה ברגע שתשכח הסערה התקשורתית. מעריב 16.1 עמ' 3 - כשמרזל מקלל את סגן שר הביטחון "שרמוטה" הפרשה נשכחת והאירוע מגיע לעמוד ראשי ומקבל כותרת.

מעריב 17.1 המגזין עמ' 7 - טור דעה חריף של טומי לפיד שמשווה את התנהגות המתנחלת להתנהגות של אנטישמים בזמן השואה. "ההתנחלות בחברון היתה החטא הקדמון. עכשיו מוסיפים פשע על חטא. ואנחנו, אזרחי ישראל היהודים, אומרים, לכל היותר "נו, נו, נו". שוכחים שהרדיפה הזאת, של שכנים פלשתינאים בחברון, אינה מתרחשת רק בדקה שאנו רואים אותה בטלוויזיה, אלא יום אחרי יום, בכל ימות השנה (להוציא יום כיפור). האמת היא, שגם אני רק מצייץ פה ושם ויוצא ידי חובה באמצעות מאמרים כאלה. גרוע מזה: עברתי על כך בשתיקה גם בהיותי שר המשפטים."

סיקור האירוע בטלוויזיה (לא כולל מהדורות ערוץ 10 מה-10,11 לינואר וערוץ 2 מה-12,15)

ערוץ 1 14.1 - כותרת: **תמונות חדשות של יפעת אלקובי, המתנחלת המקללת מחברון, מידה אבנים אל שכניה הערבים**. דקה 12 במהדורה. "אבל לא מדובר באירוע יוצא דופן, אלא במציאות יומיומית בעיר חברון" היום אנו חושפים תמונות חדשות של יפעת אלקובי, לדברי ארגון בצלם היא נראית מידה אבנים אל בית משפחת עזה הנמצא בסמוך... וכאן היא מנסה להפריע לחיילים למתוח גדר תיל סמוך לשביל המשמש את הפלסטינים. אבל היא לא היחידה, תושבי חברון הגרים בסמיכות ליישוב היהודי טוענים כבר זמן רב שהם נחשפים להצקות גם מצד ילדי המתנחלים ביישוב היהודי בחברון.

ערוץ 1 15.1 - דקות 23 במהדורה הפניה של חיים יבין: "אפרים סנה מבקר בחברון ומתרעם על המערכת המשפטית וטיפולו במפרי הסדר בעיר, דוגמת תושבת תל רומיידה יפעת אלקובי. המתנחלים טוענים שהמשלה מצאה קורבן שטעה ובאמצעותו מסיתים את שימת הלב מן המפולת הביטחונית, אורי גולדשטיין היה בבית המריבה", גולדשטיין: "לאלוהי החדשות ברור מדוע שרשור של המילה שרמוטה תופס כותרת ראשית ואילו זריקות אבנים, ומכות, וברזלים, בקיצור ירידה לחיים שנה אחרי שנה, לא זוכים להתייחסות של המשלה, של ראשה, וגם החוק עומד מנגד (ויזואליה)... בית אחרי בית כבשו יהודי חברון בשיטות של עורמה ולחץ פוליטי זה עשרות בשנים." לא מופיע בכותרות שכוללות: **מידע נוסף בפרשת החיסונים, הכול על הגירושים, הבא בתור לניתוח עפעפיים, פרסי גלובוס הזהב- הלילה.** כשגם ההפניה של יבין לא קשורה לכתבה אלא מבליטה חלק אחד ומשני שלה.

ערוץ 2 14.1 - דקה תשיעית במהדורה. אולמרט אמר שהתבייש. מראים חלקים מהסרט. אומרים שיוקם צוות שרים מיוחד שתבחן את הבעיה בחברון.

ערוץ 10 14.1 - כותרת: **המתנחלת מחברון תוקפת שוב – החיילים עדיין עומדים מהצד**. שלוש דקות במהדורה. הפניה של מיקי: התמונות של תושבת חברון יפעת אלקובי מתעמרת במשפחה פלסטינית השפיעו על ראש הממשלה, אולמרט הורה היום על מינוי צוות שרים בראשות עמיר פרץ שיטפל בסוגית אכיפת החוק בחברון. בינתיים אלקובי ממשיכה, הפעם היא מתועדת כשהיא זורקת אבנים" בכתבה מתואר הסרט החדש בנוסף לסרט הקלאסי. "יפעת אלקובי...הופכת לכוכבת של ממש...אבל לכולם ברור שאלקובי היא רק סימפטום לאכיפת חוק לקויה בחברון.

ערוץ 10 15.1 - **סגן שר הביטחון מותקף על ידי מתנחלים בחברון** - כותרת על סנה שמבקר בחברון ומכונה שרמוטה אבל לא על הפרשה או על המצב. 13 דקות בתוך המהדורה, הפניה של יעקב איילון: סגן שר הביטחון אפרים סנה היה היום המטרה בחברון זהו המשך לשורה של תקריות בחברון בתקופה האחרונה. הצגת הצד של משפחת אבו עיישה שמתארת את המאורעות. "כולם מסכימים שזה לא אירוע חריג בכלל אלא משהו שקורה כאן כל יום".

מלבד המהדורות החסרות, בכל המהדורות בתקופה שבין ה-10.1 ל-16.1 ושלא מופיעות כאן לא היו ידיעות על האירועים בחברון.

סיכום ומסקנות:

כשהמתנחלת מהיישוב היהודי בחברון יפעת אלקובי תקפה מילולית את משפחת אבו עיישה במה שכונה מאז בתקשורת "תקרית השרמוטה" היא בוודאי לא חשבה שתהפוך לכוכבת תקשורת. ייתכן שעד שסרט הווידיאו המתאר את האירועים הופץ על ידי ארגון "בצלם" מספר חודשים מאוחר יותר, היא כבר שכחה לגמרי מהאירוע, שהיה מבחינתה עוד אירוע שכיח של התעמרות באוכלוסייה הפלסטינית השכנה, שכן בימים אלו ממש הוגש נגדה כתב אישום על תקיפת ילד פלסטיני בן עשר במארכס 2005. לפיכך מפתיע שהתקשורת והחברה הישראלית הזדעזעו מהמקרה שעל פי עדויות ארגוני זכויות האדם ואף המשטרה הוא אירוע שבשגרה ואף הוגדר כקל.

על אף הגראפיות והעניין שמעורר הסרט ששודר לראשונה באתר האינטרנט ynet, או שהצניעה את המקרה ואף התעלמה ממנו בעמודי החדשות ובמהדורות החדשות הראשיות, או שהבליטה והעצימה אותו, אך זאת לעיתים תוך התייחסות למתנחלת האלימה הבודדת, ומבלי לסקר תמיד את האירוע כחלק מאורח החיים הקשה וההתעמרות הבלתי פוסקת מצד המתנחלים, שהם מנת חלקם של תושבי חברון הערבים. בנוסף, ראוי לבחון את הסיקור של אירועי המתנחלת [שעל פניו נראה כמאסיבי יותר, או למצוא תיאור מדויק יותר שלא יחייב אותנו להביא נתונים] ביחס לייצוג תקשורתי קודם של האירועים האלימים בחברון.

"קשב" בחן את הסיקור התקשורתי של האירוע בשלושת העיתונים היומיים הגדולים ובמהדורות החדשות הראשיות של שלושת ערוצי הטלוויזיה בשבוע שבין ה-10 לינואר, יום לאחר הפרסום, ועד ל-17 בינואר.

ב-9 לינואר פרסם ynet ידיעה של עלי ואקד שכללה צילום שנעשה על ידי בת המשפחה רג'אא אבו עיישה בת ה-16, ובו נראית המתנחלת יפעת אלקובי כשהיא מנסה למנוע את יציאתם של בני משפחת אבו עיישה מביתם, המכונה "בית הכלוב" בשל הסורגים שהתקינה המשפחה בכדי להתגונן מהתקפות המתנחלים, תוך שהיא תוקפת אותם מילולית ברצף של קריאות שרמוטה. ב-10 לינואר טרם החלה העיתונות להתייחס למקרה, וגם ביום שלאחר מכן היה עיתון "הארץ" היחיד שסיקר את האירוע, גם אם בשתי כתבות קטנות בעמודים הפנימיים. את הראיה הכוללת יחסית של אלימות המתנחלים בחברון כפי שהיא הוצגה בשתי הכתבות סיכם גדעון לוי ב-11 לינואר בטור של ביקורת הטלוויזיה בעמ' 16 :

מי שראה אמש את המתנחלת השטנית יפעת אלקובי בכתבתו של שי חזקני, מתגרה במפלצתיות ומסננת בארסיות "שרמוטה" לעברה של תושבת פלשתינית אומללה שכלואה בתוך ביתה-כלובה בחברון, בזמן שילדי המתנחלים מיידים בה אבנים, לא צריך לקרוא יותר אף מאמר נגד מפעל ההתנחלויות ומה שהוא הצמיח בקרבנו.

ככלל, אזכר "הארץ" את התקפת המתנחלת כשתים עשרה פעם בתקופת הבדיקה האמורה, תוך שהוא מתייחס גם לבעיה הכוללת בחברון ולא רק למקרה הספציפי, גם אם זה נעשה בעיקר בעמודי החדשות הזניחים או בטורי הדעות. ב"ידיעות אחרונות" וב"מעריב" ניכרה התעלמות רבה יותר. ב"מעריב" הופיעו כארבע ידיעות בלבד, שתיים מהן בטורי הדעות של המגזין. שתי הידיעות בעמודי החדשות הוזכרו באופן שולי בפסקה האחרונה של כתבה לא קשורה מה-15 לינואר בעמוד 5 שכותרתה :

דיסקין: הוראה מדמשק הפחיתה את הטרור מעזה

או בכתבה מה-16 לינואר בעמוד 3 בעלת הכותרת :

מרזל לסגן שר הביטחון: אתה שרמוטה

כתבה זו זכתה לכותרת והגיעה לעמוד ראשי רק בשל ביקור סגן שר הביטחון סנה בחברון, ביקור שתוכנן בלי קשר לאירוע, והשמעת אותו הגידוף רק כלפיו. גם בערוצי הטלוויזיה התגלתה תופעה דומה לפיה ביקורו של סנה עורר מחדש את העניין בחברון. חשוב לציין שבשתי הכתבות הנ"ל חזרו אולמרט ופרץ על הטענה לפיה ידיהם של החיילים וצה"ל כבולות בכל הנוגע להחלת החוק על המתנחלים. בכל התקופה שנבדקה, "מעריב" לא מצא לנכון לספר בעמודי החדשות שלו שלמעשה הממשלה כבר נתנה בעבר סמכויות אכיפה בידי החיילים כפי שנטען ב"הארץ" ב-15 לינואר בעמ' 2 :

פרץ הגן בישיבה על החייל שנראה בסרט, בטענה שלא היו לו סמכויות אכיפה. אולם היועץ המשפטי של ארגון זכויות האדם "יש דין", עו"ד מיכאל ספרד, אמר

בתגובה כי לפי החלטות ממשלה קודמות ולפי הדין הבינלאומי, לחיילים יש כיום את כל סמכויות האכיפה הנדרשות כלפי המתנחלים.

ב"ידיעות" הסתפקו בשתי ידיעות וגם הן רק אזכור קטן בטור דעה בחלק המגזין וביקורת טלוויזיה. ביקורת הטלוויזיה מה-16 לינואר בעמוד 14 **קללת חברון** דווקא מציינת שהתקיפה היא חלק משרשרת ארוכה של אירועי התעללות בתושבי חברון הערבים:

שרמוווטטה. שרמוווטטה. תראו מה קללה אחת יכולה לעשות. כבר שנים שהמטורללים במתנחלי חברון העתיקה מתעללים קשות בשכניהם הערבים, באין מפריע ובתצוגת תכלית של משיחיות ברברית. מדינת ישראל אוטמת אוזניים ועיניים. התקשורת הישראלית מסתכלת לצד השני. ואז מגיעה אפרת אלקובי ואומרת "שרמוווטטה". כולם מתעוררים. הלו, גברת, איך את מדברת.

אך הדיון הוא בעמוד פנימי, כשהביקורת על כך ש"התקשורת הישראלית מסתכלת לצד השני", יכולה וצריכה לכלול גם את "ידיעות" עצמו שכאמור התעלם מהסיפור כמעט לחלוטין.

דפוס הסיקור השני מתאפיין בבידול האירוע מהקשרו הרחב תוך התייחסות אל המתנחלת יפעת אלקובי כאל עשב שוטה. לצד כתבות שאכן הציגו את התקיפה המילולית כחלק ממסכת התעללות ארוכת שנים מצד מתנחלי היישוב היהודי בחברון בעיתון "הארץ" ובמהדורות החדשות הראשיות של ערוצים 1 ו-10, היו כתבות שהביעו, ממש כמו חברי הממשלה, זעזוע מהאירוע, אך לא התעלו מעבר לסיפור המקומי של מתנחלת שמקללת. כך, נאלץ "בצלם" ב-11 לינואר להוציא הודעה לעיתונות שקראה:

שלא להפוך את המתנחלת יפעת אלקובי לשעיר לעזאזל, בכל הנוגע למדיניות אי-אכיפת החוק על מתנחלים בשטחים... בצלם אומר כי התקרית, חמורה ככל שתהיה, היא רק קצה הקרחון של האלימות היומיומית שמתנחלים מפעילים בחברון זה שנים נגד שכניהם הפלסטינים, בחסות הצבא... בצלם מדגיש כי האלימות רחבת ההיקף בחברון אינה מחדל נקודתי, אלא תולדה של מדיניות עקבית וארוכת שנים של ישראל, לאפשר פגיעה בפלסטינים שנועדה להביא לעזיבתם.

חשוב לציין שבמקרים רבים בעבר בחרה התקשורת שלא לסקר את האירועים האלימים בחברון [נתונים מ"בצלם" ו"בני אברהם" ועוד] כשנשאלת השאלה האם צהבהבותו של האירוע היא שהביאה את התקשורת לאמץ את הסיפור, וזאת ביחוד בטורי הדעות בעיתונים ובמגזינים של אקטואליה רכה ופחות במהדורות החדשות הראשיות [לבדוק האם זה נכון לפי נתונים של "בצלם". אביחי מדבר על פינוי השוק הסיטונאי שהצטלם יפה ולכן זכה לכותרות וכתבה טובה של ענת סרגוסטי במגזין יום שישי, אבל התקשורת ככלל לא שאלה למה מפנים אותם וגם לא עסקה ביתר השאלות ההיסטוריות הקשות, כשלפני כמה חודשים חזרו מתנחלים לשוק ואת התקשורת זה לא עניין]. רק ב-8 לינואר, יומיים קודם לפרסום תקרית השרמוטה, שודרה במבט בערוץ

הראשון כתבה של אוהד חמו על כך שסגירת רחוב א-שוהאדה במשך שנים בפני תנועת פלסטינים הייתה צעד בלתי חוקי ושלדברי צה"ל נעשתה בשגגה. גם כעת, לאחר הודאת צה"ל מראה חמו כיצד מונעים החיילים מתושביה הערבים של חברון חופש תנועה. כתבה זו לא עוררה הדים בתקשורת ולא זכתה לאזכור או תגובה באמצעי התקשורת השונים [מצריך בדיקה של ה-8 ו-9 לינואר בעיתונים וטלוויזיה], כך ששוב עולה השאלה האם רק אירוע "סקסי" יכול להגיע לכותרות ולככב במהדורות החדשות, ובשאר ימות השנה התקשורת לא מרבה לעסוק בחברון, בייחוד לא בהקשר לשאלה הכוללת של התנכלות המתנחלים אל מול אוזלת היד של הצבא, שמטרתה המשך סילוקם של התושבים הפלסטינים מבתיהם.

תופעה זו מתוארת ואף מבוקרת בטור ביקורת הטלוויזיה של ירון טן-ברינק שכבר הזכרנו מה-16 לינואר בעמוד 14 של "ידיעות":

עודד בן-עמי ראיין את הצלמת הצעירה ב"שש גם" והופתע לשמוע ממנה ש"זה דבר קבוע. אנחנו כבר רגילים". אצל רפי רשף העיד חייל משוחרר שמדובר בשגרה וש"מה שראיתם בטלוויזיה זה חברון-לייט". בן-עמי סיכם ש"איש לא נותר אדיש" אבל זה לא נכון. קבלת הפנים שהכינו מתנחלי חברון לאפרים סנה, כולל ברכת השרמוטה המסורתית, איפשרה למהדורות החדשות לאזכר ערב שלישי ברציפות את חבית חומר הנפץ שמבעבעת שם, אבל בחדשות 2 כבר הסתפקו בקליפ קצרצר ונותרו אדישים למדי. כמו כולם, בסך הכל. לפחות עד הפעם הבאה שמישהו יפתח את הפה המלוכלך שלו.

הודעה לעיתונות: 13.2.2007

"תראו מה קללה אחת יכולה לעשות..."

"קשב" בפניה לעורכי החדשות בתקשורת הישראלית: יש להתמיד בסיקור וחשיפת המציאות הקשה בחברון, גם לאחר שוך הסערה שחוללו תמונותיה של המתנחלת יפעת אלקובי.

בעקבות פרסום הסרטון הקצר, בו נראית המתנחלת יפעת אלקובי, תושבת הישוב היהודי בחברון, מתגרה באופן בוטה בשכניה הפלסטינים, התעורר דיון תקשורתי וציבורי מסוים לגבי המצב בעיר, ואולם הוא דעך ונעלם עד מהרה (ישיבת ועדת החוץ והביטחון של הכנסת היום על סגירת רחוב השהדא במשך 6 שנים, ללא צו חוקי, הסתיימה ללא דיון בהחלטה להעביר את הנושא לוועדת משנה).

במכתב לעורכי החדשות, מרכז קשב מדגיש כי מקרה אלקובי איננו חד-פעמי ויוצא דופן, וכי התנכלויות פיזיות ומילוליות מצד המתנחלים כלפי התושבים הפלסטינים הן חלק מהמציאות היום-יומית בעיר. מצב זה, שזוכה לעתים רחוקות בלבד, אם בכלל, להתייחסות רצינית מצד גורמי אכיפת החוק בעיר, הוביל בשנים האחרונות לעזיבה מסיבית של משפחות פלסטיניות את העיר במסגרת תהליך המכונה "הטרנספר השקט", ושינה באופן משמעותי את המרקם הדמוגרפי בחברון.

לאור המציאות הקשה והמתמשכת השוררת בעיר, קורא קשב לעורכים שלא להניח לסוגיית חברון לרדת מעל סדר היום הציבורי. קשב סבור כי מחובתה של התקשורת להמשיך ולתעד את הנעשה בחברון, שהיא מוקד חיכוך מרכזי בסכסוך הישראלי-פלסטיני ובעל משמעויות ציבוריות, ביטחוניות, פוליטיות ומוסריות רחבות. לשם כך על העיתונות ליזום חקירה ותיעוד עצמאיים של המתרחש בעיר, ולא להסתפק בחומרים מן המוכן המגיעים לידיה.

מן העיתונות: "תראו מה קללה אחת יכולה לעשות. כבר שנים שהמטורלים במתנחלי חברון העתיקה מתעללים קשות בשכניהם הערבים, באין מפריע ובתצוגת תכלית של משיחיות ברברית. מדינת ישראל אוטמת אוזניים ועיניים. התקשורת הישראלית מסתכלת לצד השני. ואז מגיעה אפרת אלקובי ואומרת "שרמווווטה". כולם מתעוררים. הלו, גברת, איך את מדברת". (ירון טן-ברינק, "ידיעות אחרונות" 16.1.2007)

נוסח המכתב המלא לעורכים בתקשורת הישראלית מופיע באתר קשב: www.keshev.org.il

לפרטים נוספים: יזהר באר, מנכ"ל קשב: 050-5317531, אורלי נוי, דוברת: 050-8375818